

РЕШЕНИЕ

№ 4189

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12117** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 77, ал. 3 от Закона за водите /ЗВ/.

Образувано е по жалбата на Сдружение „Б.“, ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. Й. К. - член на Управителния съвет с право да представлява Сдружението срещу Решение № 3100/23.11.2020г. за изменение и поправка на очевидни фактически грешки на Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140092/16.05.2015 г., издадено от директора на Б. дирекция „Д. район“ с център [населено място] за осъществяване на инвестиционно предложение за изграждане на МВЕЦ О. 9 на река О. в землището на [община], област М.. Изложени са доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК. С нарочна молба, депозирана по делото на 08.03.2021 г., оспорващият е оттеглил жалбата си в частта ѝ относно раздел I „Промяна в параметрите на ИП“. По отношение на доводите изложени в раздел II от жалбата относно незаконосъобразността на писмо изх. № 2587/02.10.2019 г. на директора на РИОСВ М. изрично е посочено, че същото е оспорено пред по-горестоящия административен орган - министъра на околната среда и водите, поради което не се поддържа жалбата в тази ѝ част. Поддържа жалбата в частта ѝ относно раздел III „Липса на мотиви относно приложимостта на чл. 118ж, ал. 1, т. 1 от ЗВ“, раздел IV „Нарушение на чл. 72, ал. 2 от ЗВ и раздел V “Негативно засягане на обществените интереси“, като допълва посоченото в първоначалната жалба основание за незаконосъобразност с

нарушаване на изискването на чл. 143, изр. първо от ЗВ и раздел VI „Нереализиране на водоземането в регламентираните срокове“. Допълнителни доводи за незаконосъобразност са изложени и в депозираната на 12.04.2021 г. писмена молба, където изрично е посочено, че нарушението на чл. 118ж, ал. 1, т. 1 от ЗВ се изразява в непосочване на мотиви от административния орган за преодоляване на визирана забрана, посредством разрешението за изграждане на МВЕЦ О. 9, като част от каскадно съоръжение на река О.. Претендира се отмяна на решението на директора на Б. дирекция „дунавски район“ в оспорената му част. Писмени бележки по съществото на спора не са депозирани, въпреки предоставената възможност за това.

Ответникът (директора на Б. дирекция „Д. район“ с център [населено място], чрез процесуалния си представител депозира по делото писмено становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна [фирма] чрез пълномощника си адв. Д. изразява становище за недопустимост на жалбата, поради липса на правен интерес, алтернативно счита същата за неоснователна по съображения, че към момента на издаване на въпросното разрешително чл. 118ж от ЗВ още не е съществувал. Подробни съображения излага и в депозираните по делото писмени бележки. Моли за отхвърляне на жалбата.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] е титуляр на Разрешително № 11140092/17.06.2010 г., изменено с решения № 1033/27.03.2013 г., № 1406/17.09.2014 г., 1984/10.10.2016 г. и № 2411/19.04.2018 г. с продължен срок на действие с решение № 3068/30.09.2020 г. за водоземане от повърхностен воден обект- река О.. Срокът на действие на разрешителното е продължен до 17.06.2030 г. Целта на водоземането е производство на електроенергия, посредством МВЕЦ „О. 9“ с инсталирана мощност 715 кВт и нетен пад 3.94м.

Административното производство е образувано по заявление вх. № РР-01-28/18.03.2020 г., допълнено със заявление вх. № РР-01-28(2)810.04.2020 г. подадено от управителя на [фирма] за изменение на разрешително № 11140092/17.06.2010 г. за водоземане на повърхностен воден обект за производство на електроенергия посредством МВЕЦ „О. 9“.

Поради засягане на параметрите на разрешителното за водоползване от така депозираното заявление за изменение, на основание чл. 75 от ЗВ е изготвено публично обявление по реда на чл. 75 от ЗВ. Обявление е поставено в сградата на [община] и на интернет страницата на БДДР. В законоустановения срок е депозирано комплексно възражение вх. № РР-01-28(11)21.10.2020 от Д. К.- член на УС на Сдружение „Б.“.

Със заповед № 125/18.11.2020 г. на директора на БДДР, на основание чл. 67, ал. 2 от ЗВ е назначена комисия, която да разгледа постъпилото възражение и да предложи решение. С решение № 1/20.11.2020 г. така сформиранията комисия е приела за неоснователни доводите, изложени в комплексното възражение, с изключение на забележките по отношение на описанието на местоположението на водохващането, като е предложено, на основание чл. 62, ал. 2 от АПК да се извърши поправка на очевидна фактическа грешка относно описанието на местоположението на водохващането.

Въз основа на така проведено административно производство е издадено оспореното в настоящото съдебно производство решение № 3100/23.11.2020г. за изменение и поправка на очевидни фактически грешки на Разрешително за водоземане от повърхностен воден обект № 11140092/16.05.2015 г., издадено от директора на Б. дирекция „Д. район“ с център [населено място] за осъществяване на инвестиционно предложение за изграждане на МВЕЦ О. 9 на река О. в землището на [община], област М.. Като правно основание за издаването му са посочени нормите на чл. 52, ал. 1, т. 4, чл. 72, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ЗВ, § 146, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗВ и чл. 62, ал. 1 от АПК.

По делото е изслушано заключение от съдебно-техническа експертиза, като относно понятието каскада вещото лице е посочило, че в хидроенергийното строителство това понятие се отнася за последователен ред от ВЕЦ на една и съща река или изградени един под друг язовири или др. С оглед така даденото определение същото е заключило, е изграждането на шестте руслови МВЕЦ по поречието на р. О. (разрешението за което е предмет на настоящото съдебно производство) е типичен, характерен случай на каскадно изграждане в точния и пълен смисъл на това понятие.

По делото е изслушано и допълнително заключение от съдебно-техническа експертиза, в което вещото лице изрично посочва, че в правната литература липсва дефиниция на понятието „каскада“. Според използваните от него определения за каскада, находящи се в техническата литература, може да се обоснове извод, че за да е налице каскадно застрояване на определен участък от реката, включените в застрояването, ВЕЦ-ове трябва да са свързани с общ воден режим. Съобразно това, вещото лице е посочило, че съгласно Решение №МО61-ПР/2009 г. (инвестиционно предложение за изграждане на шест броя малки водноелектрически централи), ако се изградят и шестте ВЕЦ-а това ще представлява каскадно изграждане, тъй като те са свързани директно помежду си. Съобразявайки издадените и действащи разрешения, вещото лице е обосновало извод, че обектите, за които има действащи в момента разрешителни, не представляват каскада и в частност МВЕЦ О. 9 не е част от каскада. В съдебно заседание, вещото лице е посочило, че към момента на изготвяне на заключението е налице едно действащо разрешително, но към момента на издаване на оспореното решение е имало и други такива.

По делото е прието Удостоверение от Б. дирекция „Д. район“ относно действащите разрешителни за водоземане, издадени на [фирма], описани в решение №МО61-ПР/2009 г. Видно от същото:

Разрешително №11140086/25.05.2010 г. (МВЕЦ „М.“) е отнето поради неизпълнение на задълженията и условията на разрешителното с влязло в сила решение №РО-182/05.11.2018 г.

Липсва издадено разрешително за водоползване (МВЕЦ „Калето“) – административното производство по издаването му е прекратено, поради неотстраняване на нередовностите в заявлението.

Разрешително №11140090/17.06.2010 г. (МВЕЦ „О.“) със срок на действие 29.02.2020 г. По делото е приложено решение №РР-01-35/08.12.2021 г. на директора на Б. дирекция „Д. район“, с което е отказано продължаване на срока на действие на разрешителното.

Разрешително №11140096/10.12.2010 г. (МВЕЦ „О. 11“) със срок на действие 10.12.2020 г. По делото е приложено решение №РР-01-14/13.12.2021 г. на директора на Б. дирекция „Д. район“, с което е отказано продължаване на срока на действие на

разрешителното.

Разрешително № 11140091/17.06.2010 г. (МВЕЦ „О. 10“) със срок на действие 29.02.2020 г. С приложеното по делото решение № 702/28.09.2021 г. на директора на дирекция „Д. район“ е прекратено действието му.

Разрешително № 11140092/17.06.2010 г. (МВЕЦ „О. 9“) със срок на действие 17.06.2021 г. С решение № 3068/30.09.2020 г. срокът на действие е продължен до 17.06.2030 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 77, ал. 3 от ЗВ решението за изменение или за отказ за изменение на разрешителното може да се обжалва пред съответния административен съд по реда на АПК. Абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на оспорването е наличието на правен интерес. Съгласно чл. 9, § 2, б. „а“ от Конвенцията за достъп до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда /т.нар. „О. конвенция“/, в рамките на своето национално законодателство всяка страна осигурява възможност на членовете на заинтересованата общественост, които имат достатъчен интерес или чието право е нарушено, достъп до процедура за обжалване пред съда и/или друг законово установен независим и безпристрастен орган. За да се счита за „достатъчен“ интереса на съответната организация следва да са изпълнени условията, посочени в чл. 2, § 5 от споменатата конвенция, според която норма „засегната общественост“ означава обществеността, която е засегната или може да бъде засегната от вземането на решения за околната среда или има интерес в този процес, а за целите на това определение ще се счита, че неправителствените организации, работещи за опазването на околната среда, имат такъв интерес. В настоящия случай решението е оспорено от Сдружение с нестопанска цел „Б.“, като видно от чл. 5, ал. 1 от устава му, предметът му на дейност е съхраняване на природата и околната среда.

Изложеното обосновава извод, че жалбата е процесуално допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, за което е налице правен интерес от оспорването предвид предмета му на дейност и въведените с жалбата и последващи молби твърдения за нарушаване на екологичния баланс.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Производството по изменение и продължаване на срока на действие на издадено разрешително за водовземане и водоползване е регламентирано в Раздел III на Глава четвърта от Закона за водите (чл. 72 и сл. от ЗВ) Съгласно чл. 76 от ЗВ решението за изменение на разрешителното или отказът за това, се издава от органа по чл. 52, ал. 1 от ЗВ. Това са:

министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице за: а) водовземане от язовирите по приложение № 1; б) прехвърляне на води между различни райони за басейново управление; в) ползване на воден обект: аа) язовирите по приложение № 1, включително за заустване на отпадъчни води; бб) отвеждане на замърсители в подземни води в случаите по чл. 118а, ал. 2; вв) инжектиране на въглероден двуокис, природен газ или втечен нефтен газ в подземни водни обекти; г) целите на отбраната и националната сигурност;

изпълнителния директор на Агенцията за проучване и поддържане на река Д. - за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Д.;

кмета на общината след решение на общинския съвет: а) за водоземане от води, включително от язовири и минерални води - публична общинска собственост, както и от находища на минерални води - изключителна държавна собственост, които са предоставени безвъзмездно за управление и ползване от общините; б) за ползване на водни обекти - публична общинска собственост, с изключение на разрешителните по чл.46, ал.1, т.3;

директора на басейновата дирекция - във всички останали случаи на водоземане и на ползване на водни обекти.

Предвид обстоятелството, че случаят не попада в някоя от хипотезите по чл. 52, ал. 1, т. 1-3 от ЗВ, то издаването на процесното решение е от компетентността на директора на басейновата дирекция (аргумент от т. 4 на същата разпоредба) и по – конкретно директора на Б. дирекция „Д. район“, с оглед нормата на чл. 152, ал. 1, т. 1 от ЗВ във връзка с чл. 5, ал. 1, т. 5 от Правилника за дейността, организацията на работа и състав на басейновите дирекции. Съответно, оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Решението е издадено в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта.

Не се установяват и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Съгласно чл. 72, ал. 1 от ЗВ изменение на разрешителното може да се извършва служебно от органа по чл. 52, ал. 1 при условията на чл. 73 или по молба на лицето, в полза на което е предоставено. В настоящия случай административното производство е образувано по заявление, подадено от дружеството-титуляр на разрешението, преди изтичане на срока на действието му, с което е спазено изискването по чл. 78 от ЗВ във връзка с искането за продължаване срока на действие. Според ал. 3 на последната разпоредба искането за продължаване срока на действие и изменение на разрешителното може да бъде направено едновременно.

Въз основа на представените от заявителя документи с посоченото заявление и последващи допълнения, на основание чл. 75 от ЗВ, с оглед обстоятелството, че поисканото от дружеството титуляр изменение касае параметрите на разрешеното използване на водите, е публикувано съобщение по реда на чл.62а ЗВ.

В 14-дневен срок от публикуване на съобщението е постъпило възражение от Сдружение „Б.“ вх.№ РР-04-28/11/ от 21.09.2020г. Възражението е разгледано от назначената комисия по чл. 67, ал. 2 от ЗВ, като е прието за неоснователно.

Противно на наведените в жалбата доводи, в хода на административното производство не е допуснато нарушение на чл. 72, ал. 2 от ЗВ. Възраженията му са принципни и са основани на твърдението, че инвестиционното предложение засяга негативно обществените интереси, тъй като се променя естествения характер на брега на реката, в т.ч. заради новите диги. Този въпрос обаче е изследван от директора на РИОСВ-М. във връзка с постановяването на акта по чл. 88 от ЗООС и е даден отрицателен отговор, като до отмяната му с влязло в сила съдебно решение, решението на съгласуващия орган има обвързваща сила.

Правилно е приложен и материалния закон.

Неоснователно е възражението за липса на мотиви относно приложимостта на чл.118ж, ал.1, т.1 от ЗВ. Визираната разпоредба забранява водоземането от

повърхностни води за производство на електроенергия при каскадно изграждане на деривационен и руслов тип водноелектрически централи, освен когато те са със значим обществен интерес и/или ползите за обществото превишават ползите от постигане на екологичните цели и са обосновани като изключение по чл. 156е в действащия план за управление на речния басейн. По делото не е спорно, че разрешителното предмет на изменение е издадено на 17.06.2010 г. Към тази дата нормата на чл. 118 ж., ал. 1, т. 1 от ЗВ не е действаща. Същата е обн. ДВ бр.61/06.08. 2010 г., доп. ДВ бр. 12/2017 г. Следователно, към момента на издаване на оспореното решение титулярът на разрешението вече е придобил право на водовземане по смисъла на чл. 49, ал. 3 от ЗВ. Недопустимо е, вече придобитите права да му бъдат отнети без да са налице законовите основания за прекратяване на действието на издаденото разрешително. Административното производство по издаване на оспореното решение е иницирано по заявление на заинтересованото лице - титуляр на разрешителното, поради което ѝ за административния орган не съществува правна възможност да разшири обхвата му. Още по-малко пък да издаде административен акт с негативен резултат, мотивирайки се с основание извън предмета на административното производство. Следователно, административният орган не е бил задължен да извърши преценка за наличието на забраната по чл. 118Ж, ал. 1, т. 1 от АПК и да изложи мотиви в тази насока. Още повече, че по делото бе установено, че към момента действащо е само Разрешително № 11140092/17.06.2010 г. (МВЕЦ „О. 9“).

Неоснователно е и възражението, че нереализирането на водовземането в регламентираните срокове опорочава обжалваното решение. По преписката са налични доказателства за изпълнение на условията на разрешителното. Действията по изграждане на ВЕЦ не са само действия по фактическото му изграждане, но включват и серия от подготвителни действия свързани с отчуждаване на земи, изготвяне на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж. Отделно от това по делото е прието писмо изх.№ БЧ-268-00-235/04.08.2021г. на началника на РДНСК-М., видно от което по сигнал на Д. К. е извършена проверка на място на 02.08.2021г. на строеж „МВЕЦ О. 9“ с местонахождение землището на [населено място] и землището на [населено място]. При проверката е установено, че строителството е започнало на 01.10.2015 г. със съставянето на протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа. Към датата на извършване на проверката е изпълнен и въведен в експлоатация I – ви етап от строежа, изпълнен е и II – ри етап като предстои въвеждането му в експлоатация.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира оспорената заповед е законосъобразна, а жалбата срещу нея за неоснователна, което налага същата да бъде отхвърлена.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Б.“, ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. Й. К. - член на Управителния съвет с право да представлява Сдружението срещу Решение № 3100/23.11.2020г. за изменение и поправка на очевидни фактически грешки на Разрешително за водовземане от повърхностен воден обект № 11140092/16.05.2015 г., издадено от директора на Б. дирекция „Д. район“ с център [населено място].

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: